

RETTELSESBLAD

Erstatter forslag dateret 16. august 2017

Begrundelse

Inatsisartuts lovtekniske funktion har, i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af forslaget, foreslået en række ændringer til forslaget af teknisk og sproglig karakter, herunder tilretning af dobbelt paragrafering af § 17, tilretning af paragrafhenvvisninger i §§ 14 og 17, samt tilføjelse af manglende bemærkninger til § 13.

På grund af den sene gennemgang af forslaget, er det derfor fundet nødvendigt at fremsende et rettellesblad til forslaget.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslagets baggrund

Skatte- og Velfærdskommissionen anbefalede i sin betænkning fra 2011, at der indføres ressourceafgifter på fiskeriområdet. Anbefalingerne byggede på Fiskerikommissionens betænkning fra 2009 og Benchmarkingsudvalgets rapport fra 2003. Kommissionen fandt, at fiskebestanden er en naturgiven ressource, og som samfundet derfor som helhed skal have en fair andel af ressourcerenten af i form af ressourceafgifter.

Den første lov om afgift på rejer, Landstingslov nr. 20 af 25. oktober 1990 om afgift på rejer, trådte i kraft den 1. januar 1991. Afgiften blev introduceret som en produktionsafgift, men er efterfølgende ændret og udgør i dag en dynamisk afgift baseret på salgspriser. Siden er der i 2012 indført en afgift på hellefisk i det havgående fiskeri (Inatsisartutlov nr. 11 af 3. december 2012 om afgift på hellefisk i det havgående fiskeri). Afgiften trådte i kraft den 1. januar 2013 og udgør en fast afgift pr. kg opfisket hellefisk. I 2014 blev inatsisartutloven om afgift på hellefisk udvidet til også at omfatte afgift på makrel. Senere i 2016 er inatsisartutloven udvidet til også at omfatte det havgående fiskeri efter torsk, kuller, rødfisk og sej. Loven benævnes i dag, Inatsisartutlov om afgift på hellefisk og visse andre fiskearter.

I dag er størstedelen af det havgående fiskeri, samt det kystnære fiskeri af hellefisk, således afgiftsbelagt efter forskellige afgiftssystemer. Det er en mulighed, at fastholde

afgiftsstrukturen som den er i dag, og indføre afgifter på de resterende arter. Flere afgiftssystemer kan dog være administrativt belastende for fiskerierhvervet og den offentlige administration, ligesom at forskellige afgiftssystemer og metoder til beregning af afgiften kan gøre det vanskeligt at gennemskue afgiftsniveauet. Intentionen har derfor i stedet været, at udvikle et afgiftssystem som er mere gennemsigtigt, simpelt og som på sigt skal dække alle fiskearter.

Med henblik på at udarbejde en generel fiskeriafgiftsmodel nedsatte Naalakkersuisut i 2016 en arbejdsgruppe. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter fra Grønlands Selvstyre, fiskerierhvervet, interesseorganisationer, bankerne samt eksterne konsulenter til at kvalificere arbejdet. Arbejdsgruppen skulle blandt andet indhente oplysninger om forskellige teoretiske afgiftsmodeller, om fiskeriafgiftssystemernes indretning i andre lande og deres erfaringer med systemerne. Dette med henblik på at foretage en vurdering af fordele og ulemper ved at indføre forskellige afgiftsmodeller i Grønland. Forinden der udarbejdes en konkret model, der ud over at være let at administrere også skal være gennemskelig for både det offentlige og erhvervet.

Arbejdsgruppen fremlagde i marts 2017 en rapport, *Redegørelse om ressourcerenten i det grønlandske fiskeri og forslag til nye ressourceafgiftsmodeller*. I rapporten indstiller arbejdsgruppen, at den nuværende brugerbetaling i fiskeriet afskaffes. I stedet skal der udarbejdes en ny ressourceafgiftslov med en generel fiskeriafgift og en ressourceafgift, som er en afgift på værdien af naturens produktion. På grund af manglende økonomiske data bør modellen dog indledningsvis alene anvendes for andet fiskeri end det pelagiske fiskeri.

2. Hovedpunkter i forslaget

Det foreslås, at der indføres en ny ressourceafgiftsmodel for det samlede fiskeri i Grønland. Formålet er at sikre et større afkast til samfundet af den fælles fiskeressource.

Det foreslås, at ressourceafgiftsmodellen indrettes således, at afgiften svares som procentdel af salgsprisen.

Indtil videre vil ressourceafgiftsmodellen alene omfatte det havgående fiskeri efter rejer, torsk, hellefisk, krabber, kuller, sej, rødfisk og kammuslinger, samt det kystnære fiskeri efter rejer, hellefisk, torsk, krabber og stenbiderrogn.

Teknisk foreslås ressourceafgiften udformet således, at der svares en fast afgift på 5 procent af afgiftsgrundlaget, når den gennemsnitlige pris pr. kg., for den pågældende fiskeart udgør 12 kroner eller mere. Overstiger den gennemsnitlige salgspris per fiskeart 17 kr. pr. kg, stiger afgiftsprocenten med 1 procentpoint for hver påbegyndt krone den gennemsnitlige salgspris per fiskeart overstiger 17 kr. pr. kg., således at en gennemsnitlig pris på 25 kroner pr. kg.,

udløser en afgift på 13 procent af omsætningen, mens en gennemsnitlig pris på 25 kr. og 50 øre pr. kg. udløser en afgift på 14 procent af omsætningen.

Det foreslås, at der indsættes et afgiftsloft på 17 procent, svarende til en gennemsnitlig salgspris på 29 kr. pr. kg.

For en række fiskearter i det kystnære fiskeri, herunder det kystnære fiskeri efter rejer, hellefisk, torsk, krabber og stenbiderrogn foreslås, at afgiften fastsættes til en fast afgift på 5 procent af afgiftsgrundlaget. Baggrunden herfor er blandt andet, at en stor del af det kystnære fiskeri er omfattet af en indhandlingspligt, hvorved det ikke er muligt, at forøge værdien af det opfiskede ved efterfølgende forædling af fangsten.

En gennemsnitlig salgspris på under 12 kr. pr. kg. for den andel som udføres fra Grønland eller overdrages til tredjemand, eller en gennemsnitlig indhandlingspris på under 8 kr. pr. kg., for den del som indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg, medfører, at der ikke skal svares ressourceafgift, i stedet svares en grundafgift på henholdsvis 5 øre pr. kg. for den del af fangsten som indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg, og 20 øre pr. kg. for den del af fangsten som udføres fra Grønland.

De gennemsnitlige minimumspriser på henholdsvis 12 kr. pr. kg. og 8 kr. pr. kg. afspejler et gennemsnit af de aktuelle fiskepriser, med henblik på at begrænse afgiftsbelastningen, særligt for det kystnære torskefiskeri, medens de gennemsnitlige salgspriser beregnes på grundlag af de salgspriser og -mængder som indberettes til Skatteforvaltningen, samt oplysninger herom fra Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK).

Det foreslås, at ressourceafgiftsmodellen i første omgang ikke skal omfatte det pelagiske fiskeri i Grønland, og at den nuværende kiloafgift for pelagiske fiskearter fastholdes. Det foreslås, at afgifterne revideres hvert år i samarbejde med fiskerierhvervet, indtil der foreligger tilstrækkeligt data til at analysere fiskeriet og lade det indgå i 2-trins modellen.

Provenuet fra ændringerne skønnes at udgøre ca. kr. 50 mio. i 2018 i forhold til det budgetterede afgiftsprovener.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

På Finansloven for 2018 budgetteres med et brutto-afgiftsprovener på 300 mio. kr. fra de eksisterende fiskeriafgiftssystemer, samt 12 mio. kr. fra brugerbetaling i fiskeriet, i alt ca. 312 mio.kr. Da fiskeriafgifterne nedsætter person- og selskabsskatterne kan det netto-budgetterede afgiftsprovener i 2018 herefter beregnes til ca. kr. 204 mio.

Ved at indføre et nyt ressourceafgiftssystem udvides afgiftsbasen til at omfatte alle kommercielt vigtige arter uanset om fiskeressourcen opfiskes af den havgående- eller den

kystnære flåde. Det forventes, at det nye afgiftssystem vil medføre et brutto-merprovenu for landskassen på ca. kr. 50 mio. i 2018. Det skyldes primært, at der herefter vil blive opkrævet en større andel af ressourcerenten i det havgående reje- og hellefiskefiskeri, ligesom afgiftsbasen udvides til at omfatte andre dele af den kystnære flåde, som ikke er afgiftsbelagt i dag.

Idet afgifterne kan trækkes fra i rederiernes skattepligtige indkomst, vil afgifterne reducere provenuet fra selskabs- og udbytteskatter. For den del af flåden, hvor lønsummen beregnes som en andel af delingsfangsten (fartøjets omsætning minus bestemte udgifter som olie, emballage, fiskeriafgifter osv.) forventes det samtidig, at fiskeriafgifterne vil reducere lønsummen, idet afgifterne vil blive trukket fra i delingsfangsten. Det betyder, at A-skatterne også forventes at blive reduceret. Ud af brutto-merafgiftsprovenuet forventes forslaget således at indbringe netto ca. 33 mio. kr. til landskassen.

Det er forventningen, at det nye afgiftssystem vil bidrage til at øge rentabiliteten i flåden, via en mere effektiv flåde og et mere effektivt fiskeri. Det forventes på sigt at påvirke både afgiftsprovenuet og skatteprovenuet positivt. Begge provenuer vil dog kunne blive påvirket af mulige ændringer i fiskeriloven og den anvendte praksis i fiskeriforvaltningen.

Der må desuden påregnes øgede udgifter til administration af ordningen, da opkrævning og kontrol omfatter flere arter og flere former for fiskeri. Merudgiften forventes at udgøre ca. 500.000 kr. til ansættelse af en medarbejder på konsulentniveau.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det nye ressourcerenteafgiftssystem forventes at pålægge fiskerierhvervet yderligere afgifter på ca. kr. 50 mio. Afgifterne vil fiskerierhvervet dække delvist via besætningens løn samt via reducerede betalinger af selskabsskatter. Derfor forventes det yderligere afgiftsniveau for erhvervet at stige netto med ca. kr. 33 mio.

Det er forventningen, at det nye afgiftssystem kan bidrage til at øge rentabiliteten i flåden og dermed øge overskuddet hos det enkelte fartøj. Dette som tidligere nævnt afhænger dog af de fremtidige ændringer i Landstingslov om fiskeri og den anvendte praksis i fiskeriforvaltningen.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke, at have nævneværdige miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

Forslaget forventes heller ikke at have konsekvenser i forhold til folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Det forventede merprovenu fra ressourcerenteafgifterne på 50 mio. kr. forventes at reducere det samlede lønniveau i flåden med op til ca. 14 mio. kr. Det nye ressourceafgiftssystem forventes derfor i nogen grad at reducere den enkelte fiskers løn. Det gælder dog kun for besætningsmedlemmer, som er aflønnet med en hyreandel, og forventes ikke at have betydning for dem, som modtager en fast løn.

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have andre konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 8. juni 2017 til 13. juli 2017 været til høring hos: Grønlands Erhverv, NUSUKA, SIK, KNAPK, Formandens Departement, Departementet for Erhverv, arbejdsmarked og Handel, Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger, Departementet for Fiskeri og Fangst, KANUKOKA, Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunua, Kommune Kujalleq, Qaasuitsup Kommunua, Deloitte, Grønlands Revisionskomtor, BK Revision, EY Grønland, GrønlandsBanken, BankNordik og BDO.

Forslaget har endvidere været offentliggjort på www.naalackersuisut.gl, under høringsportalen.

Der var ved udløbet af høringsfristen modtaget høringssvar fra GrønlandsBANKEN, Departementet for Fiskeri og Fangst, Halibut Greenland ApS, Kommune Kujalleq, S.I.K., Polar Seafood Greenland A/S, KNAPK, Qaasuitsup kommunea samt Grønlands Erhverv.

Det bemærkes, at der i forhold til det tidligere fremsatte forslag, som blev fremsat i høring den 8. juni 2017, er foretaget en række ændringer af forslaget, i forhold til tidligere høringssvar.

Nedenfor er hovedpunkterne i høringsparternes bemærkninger gengivet med almindelig skrift, mens Naalackersuisuts kommentarer er anført med *kursiv*.

GrønlandsBANKEN

GrønlandsBANKEN bemærker indledningsvis i deres høringssvar, at Bankens høringssvar er i generelle termer, idet Banken på grund af fejl i forbindelse med udsendelsen af forslaget, og

en deraf sen modtagelse af forslaget, ikke har haft tid til en mere detaljeret gennemgang af forslaget.

GrønlandsBANKEN bemærker i øvrigt, at Banken har deltaget i arbejdsgruppen om ressourcerente og det grønlandske fiskeri, og at Banken følger lovgivningen på fiskeriområdet, herunder ressourcerentediskussionen, ganske tæt. Både fordi GrønlandsBANKEN er en væsentlig finansieringskilde, men også fordi fiskeriet er det altoverskyggende erhverv i Grønland, og dermed den absolut væsentligste indtægtskilde i det grønlandske samfund.

GrønlandsBANKEN bemærker til forslaget, at de anvendte modeller findes ret komplekse, hvilket gør det svært at vurdere de økonomiske konsekvenser. Hertil bemærker Banken, at afgiften beregnes på baggrund af op til 3 år gamle tal, samt eksportpriser fra produktionstrawlere, og ikke på baggrund af de gennemsnitlige priser for den samlede last. Banken finder begge dele uhensigtsmæssig.

Kommentarerne til modellens kompleksitet, og anvendte data til beregning af afgiften, er forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel.

Til afgiftsmodellen bemærker GrønlandsBANKEN endvidere, at Banken finder det væsentligt, at den valgte model ikke kan gøres til genstand for væsentlig tolkning, herunder alt for mange administrative ændringer. Banken bemærker, at det er vigtigt, at fiskeriet såvel som finansieringskilder og andre interessenter, kan have tillid til, at vedtagne modeller er relativt simple, og ikke giver anledning til usikkerhed.

Ved at ændre 2-trins modellen til en omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel er det forsøgt at imødekomme de usikkerheder som blev beskrevet om den tidligere model.

Afslutningsvis bemærker GrønlandsBANKEN, at dens væsentligste anke angår det faktum at der samtidig med forslaget om en ny fiskeriafgift arbejdes på en ændring af fiskeriloven, som dog endnu ikke er kendt. Erhvervet skal således forholde sig til to vidtgående forslag. Banken finder det hensigtsmæssigt, at begge forslag var kendte, således at der kunne ske en samlet vurdering af de kommende usikkerheder i erhvervet. Banken finder det således nødvendigt, at der udarbejdes en ny fiskerilov, alternativt at arbejdet med en fiskerilov sættes i bero i en årrække inden der vedtages en ny ressourcerenteafgift, og bemærker hertil, at en yderligere belastning af erhvervet, samtidig med usikkerhed om adgangen til fiskeressourcerne i fremtiden kan medføre et stop i videreudvikling af det effektive fiskeri.

Der er forståelse for GrønlandsBankens usikkerhed i forhold til ændringerne i fiskeriloven, ændringernes betydning for Erhvervet og sammenhængen med nærværende forslag. Det er dog på trods heraf ikke muligt, at sætte arbejdet vedrørende en ny fiskeriafgiftsmodel i bero

indtil ændringerne af fiskerilovgivningen er kendte. Naalakkersuisut vil følge udviklingen indenfor fiskerierhvervet, og forslagens konsekvenser nøje, og såfremt det efterfølgende viser sig, at ændringerne i fiskerilovgivningen er i uoverensstemmelse med nærværende forslag, til en ny fiskeriafgiftsmodel, vil ændringer af modellen blive overvejet.

Departementet for Fiskeri og Fangst (APN)

APN bemærker i deres høringssvar, at APN arbejder på en række forslag til ændring af den eksisterende fiskerilov, der såfremt de bliver vedtaget, vil få stor betydning for den fremtidige struktur i det grønlandske fiskeri. APN gør endvidere opmærksom på, at det er Naalakkersuisuts nuværende politik, at der skal ske en spredning af ejerskabet i fiskeriet, hvilket fremadrettet vil medføre, at der kommer flere aktører i fiskeriet.

APN bemærker, at disse strukturelle ændringer vil have stor betydning for økonomien i fiskeriet, ressourcerenten, og det mulige afgiftsprovener.

Manglende kendskab til ændringerne i fiskerilovgivningen og en meget sen færdiggørelse af arbejdet med at udarbejde forslag til en ny fiskerilov har betydet, at det i arbejdet med nærværende forslag ikke har været muligt at tage væsentlige hensyn hertil. En ændring af fiskerilovgivningen, hen imod en spredning af ejerskabet og kvoterne i fiskeriet, kan forringe økonomien i fiskeriet og reducere ressourcerenten. Konsekvensen heraf kan være en udhuling af det afgiftsprovener som den nye afgiftsmodel forventes at indbringe. Sådanne konsekvenser vil skulle estimeres nærmere i et kommende forslag til en ny fiskerilov.

APN har ikke taget stilling til lovtekniske elementer i forslaget.

Halibut Greenland ApS (HG)

HG bemærker indledningsvis i deres høringssvar, at afgifter bør være på et sådant niveau, at fiskerne og fiskerivirksomhederne stadig vil være i stand til at opnå overskud, og at det stadigvæk skal kunne betale sig at fiske og investere i erhvervet, efter indførelsen af nye afgifter.

HG bemærker desuden, at lovforslagets to-trins ressourceafgiftsmodel ikke er letlæst, hvorfor der til forslagens høring burde have været medsendt flere modelberegninger og eksempler på de enkelte dele af fiskeriet, henset til forslagens kompleksitet. Det bør efter HGs vurdering vægtes, at forslaget er enkelt at administrere og med formuleringer som er let forståelige for alle.

HG bemærker endvidere, at en generel oplysning af konsekvenserne af forslaget til de berørte parter bør prioriteres højt.

Formålet med forslaget er, at sikre samfundet en fair andel af ressourcerenten indenfor fiskeriet i form af ressourceafgifter. Det er ikke intentionen med forslaget, at hindre

fiskerivirksomhedernes mulighed for at opnå overskud eller udvikling af fiskerierhvervet. Naalakkersuisut vil løbende følge udviklingen indenfor fiskerierhvervet.

Kommentarerne til modellens kompleksitet er forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel.

HG finder det afslutningsvis kritisabelt, at Departementet for Finansier og Skatter ikke har kunnet indgå i en dialog om spørgsmål angående høringsmaterialet, idet de ansvarlige medarbejdere var utilgængelige i perioden på grund af rejser.

Det er beklageligt, at HG har haft oplevelsen af, at det ikke har været muligt, at komme i dialog om høringsmateriet. Departementet for Finansier og Skatter har dog været til rådighed for eventuelle spørgsmål igennem hele høringsperioden.

KANUKOKA

KANUKOKA bemærker indledningsvis, i deres høringsvar, at de finder forslaget problematisk på flere punkter.

For det første mener landsforeningen, at forslagens afgiftsmodel, som udelukkende bygger på overordnede samfundsøkonomiske hensyn, risikerer at skade kommunernes muligheder for at tiltrække og udvikle lokale og regionale arbejdspladser indenfor fiskerisektoren. Det bør efter KANUKOKAs overbevisning, ikke være formålet med afgiftslovgivningen, at begrænse de kommunale interesser. KANUKOKA savner en væsentlig bedre sammenhæng i fiskeripolitikken, som bør omfatte ikke blot de overordnede samfundsøkonomiske hensyn, men også erhvervshensyn, beskæftigelsehensyn og bæredygtighedshensyn.

Formålet med forslaget er, at sikre samfundet en fair andel af ressourcerenten indenfor fiskeriet i form af ressourceafgifter. Det gøres bedst, ved at lade modellen bygge på overordnede samfundsøkonomiske hensyn. En alternativ model som tager hensyn til regionale forskelle vil komplicere afgiftsmodellen yderligere. Den af KANUKOKA rejste indvending kan i øvrigt anvendes i forhold til nærmest enhver skat eller afgift.

KANUKOKA finder det desuden yderst beklageligt, at kommunerne ikke har været repræsenteret i den arbejdsgruppe som har været nedsat, som et led i udarbejdelsen af en generel fiskeriafgiftsmodel. KANUKOKA frygter, at den nye lov vil kunne få negative konsekvenser for beskæftigelsen i fiskerisektoren i kommunerne – og stiller spørgsmål ved, om Selvstyrets fiskeripolitik er tilstrækkelig afbalanceret og sammenhængende.

Der er forståelse for KANUKOKAs beklagelse over ikke at have været repræsenteret i den arbejdsgruppe som har været nedsat i forbindelse med udarbejdelsen af en generel fiskeriafgiftsmodel. Det har ikke været intentionen, at udeholde KANUKOKA fra

modelarbejdet. Naalakkersuisut vil fremover sikre, at kommunerne får mulighed for at deltage i arbejder, som kan have betydning for beskæftigelsen i lokalområderne.

Den foreslåede afgiftsmodel forventes ikke at få negativ betydning for beskæftigelsen i fiskerierhvervet.

KANUKOKA finder det dernæst bekymrende, at de økonomiske konsekvenser for kommunerne er anslået til at udgøre 16 mio. kr. Det er KANUKOKAs opfattelse, at den foreslåede afgiftsmodel er meget uigennemskuelig, samtidig med at den hviler på nærmere beregninger fra Skattestyrelsen, hvis datagrundlag kommunerne ikke kender. Det er KANUKOKAs opfattelse, at provenutabet derved kan blive både større og mindre, hvilket KANUKOKA finder utilfredsstillende i forhold til den økonomiske planlægning i kommunerne.

Det er forsøgt at imødekomme modellens kompleksitet ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en omsætningsbaseret ressourceafgifts model.

Budgetberegningerne for modellen bygger på økonomiske data fra fiskeriet som er indberettet til Skattestyrelsen i henhold til Selvstyrets bekendtgørelse nr. 11 af 29. juni 2015 om indberetning af produktionsmæssige økonomiske oplysninger mv. Det vurderes derfor, at de estimerede økonomiske konsekvenser ikke vil afvige væsentligt fra det budgetterede, såfremt fangstmængder og priser i det væsentligste bibeholdes på det nuværende niveau.

KANUKOKA bemærker endvidere, at der bør foretages mere præcise skøn i lovbemærkningerne for hver enkelt kommune for sig.

Der er forståelse for KANUKOKAs forslag om, at der udarbejdes mere præcise skøn i lovbemærkningerne, hver enkelt kommune for sig. Det er dog et meget omfattende beregningsarbejde, og forslaget indeholder i overensstemmelse med hidtidig praksis derfor alene beregninger af den samlede effekt for fiskeriet i hele Grønland.

Til afgiftsmodellen bemærker KANUKOKA, at modellen er uigennemskuelig og svær at forstå for brugerne, ligesom at det vil være svært at kontrollere om afgiften er korrekt beregnet, eller at forudsige afgiftsniveauet, hvilket vil gøre fiskerierhvervet mindre attraktivt. KANUKOKA anbefaler derfor, at forslaget sendes til fornyet behandling i arbejdsgruppen, med kommunal deltagelse.

Kommentarerne til modellens kompleksitet er forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel.

KANUKOKA har desuden en række tekniske kommentarer til forslagens indhold:

Til forslaget § 1 bemærker KANUKOKA, at stk. 1 bør omformuleres, da bestemmelsen fremstår således, at der pålægges afgift på al udenlandsk fiskeri som ikke indhandles til Grønland. Det bemærkes i øvrigt, at stk. 2 giver anledning til tvivl om hvorvidt indhandlingsafgiften er en anden end fiskeriafgiften, mens man skal læse bemærkningerne til bestemmelsen og forslaget § 2, stk. 2, for at se, at bestemmelsen drejer sig om kystnært fiskeri. Endelig bemærkes, at stk. 3 ikke harmonerer med stk. 1, der afgiftspålegger alt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium.

I forbindelse med, at ressourceafgiftsmodellen er ændret fra at udgøre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en omsætningsbaseret ressourceafgifts model, er der også foretaget tilretning af forslaget § 1. Det tidligere stk. 3 er dog bibeholdt, og udgør i dag bestemmelsens stk. 2. Bestemmelsen er en undtagelsesbestemmelse, som undtager fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium for afgift. Bestemmelsen findes ikke i uoverensstemmelse med bestemmelsens stk. 1, der afgiftspålegger alt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium.

Til § 3 bemærker KANUKOKA, at afgiftens størrelse ikke er forudsigelig, hvilket findes problematisk for erhvervslivet. KANUKOKA bemærker endvidere, at opgørelsen af de samlede offentlige udgifter i stk. 3 ikke tager højde for kommunernes administrationsudgifter. Disse udgifter bør efter KANUKOKAs mening medtages i beregningsgrundlaget. KANUKOKA finder desuden at stk. 4 kunne være formuleret på en lettere forståelig måde.

Kommentarerne til modellens forudsigelighed er forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgifts model.

KANUKOKA bemærker til § 4, at samme uforudsigelighed som ved § 3 også gør sig gældende her. Samtidig er beregningsmodellen meget dårligt forklaret i forslaget og bemærkningerne. KANUKOKA bemærker endvidere, at idet det pelagiske fiskeri er fritaget efter § 5, bør § 4 indeholde en undtagelse for så vidt § 4 og § 5 fremstår i sammenhæng.

Kommentarerne til modellens forudsigelighed og den tekniske beskrivelse af modellen, er forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere enkel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel.

I de generelle bemærkninger til forslaget, samt i bemærkningerne til forslaget § 4, stk. 5, omtales et fradrag for 10 procent afkast af investeret kapital. KANUKOKA bemærker, at for at sådan en fast parameter kan indgå i afgiftsberegningen, bør den fremgå direkte af lovteksten.

Kommentarerne til modellens bundfradrag er ikke længere aktuelle, efter at modellen er ændret til en omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel.

KANUKOKA finder det uklart, hvad der er formålet med § 7, stk. 1, herunder om bestemmelsen skal forstås således, at afgiften skal afregnes kvartalsvis, hvad kommunen formoder er tilfældet.

Det er intentionen med forslaget, at afgifteperioden er kvartalet, og at afgiften således skal beregnes og indbetales til Skattestyrelsen for hvert kvartal.

KANUKOKA bemærker afslutningsvis, at det er dårlig lovgivningsteknik, at ophæve en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i en anden lov i en ny lov. Der bør efter KANUKOKAs opfattelse udarbejdes en selvstændig ophævelsesbekendtgørelse.

KANUKOKA finder i øvrigt ikke at der er sammenhæng mellem lovteksten og bemærkningerne, til § 13, idet bemærkningerne til stk. 1 angår stk. 2, og så fremdeles.

Bestemmelsen er tilrettet. Bemærkningerne til stykopdelingen i § 13, svarer herefter til lovtekstens opdeling.

Kommune Kujalleq

Kommune Kujalleq bemærker i deres høringssvar, at de tilslutter sig KANUKOKAs høringssvar, og for sit vedkommende alene vil tilføje, at navnlig den manglende afstemning af de forskellige hensyn, som fiskeripolitikken bør afspejle, er bekymrende.

Kommune Kujalleq henviser til et svar fra Naalakkersuisoq for Fiskeri af 11. juli 2017, hvori Naalakkersuisoq for Fiskeri afviser en henvendelse fra kommunen om ”Manglende pelagiske kvote til selskaber fra Kommune Kujalleq” og ”Kvoter til sikring af beskæftigelse og økonomi i Nanortalik og Qaqortoq”. Kommunen ser svaret fra Naalakkersuisoq som en klar nedprioritering af erhvervs- og beskæftigelseshensyn i Sydgrønland, og bemærker hertil, at en afgiftsmodel, som yderligere vanskeliggør erhvervsudviklingen indenfor fiskerisektoren, vil lægge et urimeligt pres på den kommunale økonomi, som ikke vil være til fordel for samfundet, hverken lokalt eller på landsplan.

Det er ikke intentionen med forslaget, at vanskeliggøre erhvervsudviklingen indenfor fiskerisektoren. Formålet med forslaget er at sikre samfundet en fair andel af ressourcerenten indenfor fiskeriet i form af ressourceafgifter. Naalakkersuisut vil løbende følge udviklingen indenfor fiskerierhvervet, med henblik på fortsat at sikre en positiv udvikling indenfor erhvervet.

Det falder udenfor forslaget at drøfte kvotefordeling mv.

S.I.K.

S.I.K. bemærker i deres høringssvar, at S.I.K. støtter intentionerne bag forslaget, herunder indførelsen af ressourceafgifter på fiskeriområdet, således at samfundet får andel i den fælles

fiskeressource i form af afgifter. S.I.K. finder det dog betænkeligt, at der som konsekvens af forslaget tilsyneladende vil ske en forringelse af besætningsmedlemmernes indtægtsforhold.

Af bemærkninger til forslaget fremgår det i afsnittet vedrørende de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, at ”det nye ressourcerenteafgiftssystem forventes at pålægge fiskerierhvervet yderligere afgifter på ca. 60 mio. kr. Afgifterne vil fiskerierhvervet dække via besætningernes løn samt via nedsættelse af selskabsskatter”. S.I.K. spørger i deres høringssvar til, hvad der menes med denne sætning.

Nogle fiskeriselskaber fratrækker i dag dele af fiskeriafgifterne fra besætningsmedlemmernes løn, idet afgiften eller dele af afgiften fratrækkes i den pulje som selskaberne har afsat til løn til besætningen. Ved en stigning i det samlede afgiftsprovener forventes besætningens løn at falde med en del af stigningen.

I sammenhæng med ovenstående sætning, fremgår det af afsnittet om konsekvenser for borgerne, at ”det forventede merprovener fra ressourceafgifterne på 60 mio. kr. forventes at reducere det samlede lønniveau i flåden med ca. 17 mio. kr. Det forventes derfor i nogen grad, at påvirke den enkelte fiskers rådighedsbeløb og købekraft”. Som ovenfor spørger S.I.K. i deres høringssvar til, hvad der menes med denne sætning, og hvorledes Finansdepartementet er kommet frem til det eksakte beløb.

Hvis det generelle prisniveau og fartøjernes fangst er uændret, forventes det samlede lønniveau at falde, som beskrevet ovenfor. Det betyder, at fiskere som modtager løn som en hyreandel vil opleve et mindre fald i deres løn, og dermed den pågældende fiskers rådighedsbeløb.

S.I.K. anmoder afslutningsvis om, at Departementet forholder sig til om forslaget vil have andre smittende virkninger indenfor fiskerisektoren eller andres sektorer, herunder aktiviteten på fiskefabrikkerne mv.

Naalackersuisut vil løbende følge udviklingen indenfor fiskerierhvervet, med henblik på fortsat at sikre en positiv udvikling indenfor erhvervet.

Polar Seafood Greenland A/S (PS)

PS bemærker indledningsvis i deres høringssvar, at PS har deltaget i arbejdsgruppen, men derudover har svært ved at genkende andet end Finansdepartementets holdninger i det fremlagte forslag. PS bemærker i den forbindelse, at det af forslagets bemærkninger bør fremgå, at forslaget baserer sig på Finansdepartementets input til arbejdsgruppen, og at det på ingen vis er udtryk for nogen former for enighed.

Det er Naalackersuisuts vurdering, at der var bred enighed om størstedelen af det indhold som er beskrevet i arbejdsgruppens redegørelse, herunder forslag til nye

ressourcerentemodeller. Principperne i de fremlagte ressourceafgifts modeller tager afsæt i de ressourceafgiftsmodeller som der har været udtrykt enighed om i arbejdsgruppen.

PS bemærker i øvrigt, at den anvendte model ligger langt fra hvad der i øvrigt har været fremlagt i gruppen, og at PS på ingen måde vil tages til indtægt for nogen former for accept af den foreslåede model. PS er forundrede over at der, tid og konsulentbistand taget i betragtning, ikke har været muligt at komme til et bedre resultat. Den foreslåede model har efter PS' overbevisning indbygget store risici såvel for erhvervet som for landskassen. Det er således PS' overbevisning, at afgifter som de foreslåede, er et fiskeripolitisk instrument, som bør koordineres i sammenhæng med en ny fiskerilov. PS bemærker hertil, at indholdet af en ny fiskerilov endnu er ukendt, men at forslaget eftersigende ikke giver grundlag for at øge afgifterne, tværtimod.

2-trins ressourceafgiftsmodellen, har været fremlagt i arbejdsgruppen, og har således ikke været ukendt for gruppen. Det samme er tilfældet for den omsætningsbaserede model.

Naalakkersuisut anerkender, at det havde været optimalt, at arbejdet med en ny ressourceafgiftsmodel havde været koordineret i sammenhæng med ændringerne af fiskerilovgivningen, hvilket også var intentionen ved projektet indledning.

PS understøtter ovenstående påstand med et eksempel af betydningen af en omfordeling af 10 pct. af de udenskærs fiskekvoter. PS forventer, at en gennemførelse heraf vil medføre et betydeligt fald i indtjeningen i det udenskærs fiskeri. Ifølge PS' beregninger vil overskuddet reduceres med 29 pct., når kvoten reduceres med 10 pct., og med 54 pct., ved en reduktion på 20 pct. Ifølge PS er der således ingen sammenhæng mellem forslagets sigte om øgede afgifter og den førte fiskeripolitik. Det er PS' opfattelse, at den valgte model ikke er hensigtsmæssig, set i forhold til den førte fiskeripolitik, da indtjeningen og dermed grundlaget for ressourceafgiften reduceres meget hurtigt ved tab i omsætning.

PS foreslår, at der i stedet udarbejdes en model baseret på, at hvert skib som minimum skal have sikret en minimumsomsætning, før ressourceafgiften træder i kraft. PS foreslår, at omsætningerne beregnes en gang årligt baseret på 2. og 3. kvartals priser, således at man ved kvotefordelingen straks kunne se konsekvenserne for Landskassen. PS finder alternativt, at en krisesituation som i slut firserne, hvor alle rejtrawlere enten gik konkurs eller blev drevet med underskud, som følge af den førte politik, vil være realistisk.

En model baseret på 2. og 3. kvartalspriser for eksporten kan udhule det samlede afgiftsprovener, idet kvartalspriserne for 2. og 3. kvartal ofte er lavere end kvartalspriserne for 1. og 4. kvartal. Kommentarerne til modellens uhensigtsmæssighed er dog forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en omsætningsbaseret ressourceafgifts model.

PS bemærker, at det desuden er meget uklart formuleret, hvordan afgiften skal udmøntes, men at det efter samtale med Departementet er afklaret, at der er tale om en kroneafgift, i modsætning til den nuværende procentafgift, og at afgiften er baseret på priser og omkostninger op til 3 år før fiskeriet. PS forklarer hertil, at der siden 2015-2017 er oplevet et prisfald på mellem 15 og 20 pct. på skalrejer, hvorfor en afgift som baseres på priser og omkostninger op til 3 år før fiskeriet ikke nødvendigvis afspejler virkeligheden.

Ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel er der forsøgt at gøre op med den tidligere models uhensigtsmæssigheder.

PS indstiller til, at afgiften baseres på mere aktuelle priser, ligesom det foreslås, at afgiften gøres variabel, som den eksisterende afgift på hellefisk og rejer i det havgående fiskeri. Det er desuden PS' vurdering, at det nuværende system med kvartalsvise indberetninger kan fortsættes, og at man ikke unødigt komplicerer afgiftssystemet. PS indstiller derfor, at en ny afgiftslov baseres på den nuværende model, i stedet for svært gennemskuelige modeller.

Der henvises til besvarelsen ovenfor. Den nye omsætningsbaserede model anvender seneste kvartalspriser som grundlag for fastsættelse af afgiften. Kvartalspriser for kvartal 1, vil således danne grundlag for fastsættelse af afgiften i kvartal 3 samme år.

PS finder det i øvrigt kritisabelt, at der ikke er vedlagt beregningseksempler, ligesom en sammenblanding af rejer og andre arter ikke giver mening for PS, idet der ikke findes nogen korrelation mellem priserne på de enkelte fiskearter. PS finder, at et eksempel baseret på eksempelvis 2016 kunne være relevant.

Der er forståelse for forslagens kompleksitet, og at flere eksempler kunne have bidraget til en bedre forståelse og overblik over ressourcerentemodellen.

Kommentarerne til modellens kompleksitet er dog i stedet forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en omsætningsbaseret ressourceafgifts model, hvis kompleksitet anses for mindre.

Afslutningsvis bemærker PS, at erhvervet bør have styrket indflydelse i såvel GN som GFLK. PS oplever, at erhvervets deltagelse i bestyrelsen i GN let bliver et alibi for beslutninger om forskning mv. som reelt er truffet af GN, ligesom at PS opfatter GFLK som en ufleksibel og bureaukratisk organisation, som ikke inddrager den viden som erhvervet har i måden hvorpå GFLK tilrettelægger sin kontrol. Det er PS' opfattelse, at der kunne opnås en meget billigere og bedre kontrol ved at inddrage erhvervet og udnyttede erhvervets viden. Det samme gør sig efter PS' mening gældende for så vidt angår formuleringen af forslaget. Såfremt erhvervet havde været inddraget, ville der have været en anderledes klarhed over fortolkningen af de enkelte paragraffer.

Repræsentanter fra erhvervet har været inddraget i forbindelse med arbejdet med ressourcerentemodellerne i arbejdsgruppen. På grund af den sene færdiggørelse og behandling af rapportens indhold har det ikke, ud fra et tidsmæssigt perspektiv, været muligt, at inddrage erhvervet i forbindelse med formuleringen af loven.

Det falder udenfor forslaget, at drøfte kommentarerne til og forslaget om at GFLK i større omfang inddrager erfaring og viden fra erhvervet.,

Til de enkelte paragraffer, har PS desuden en række tekniske kommentarer til forslagets indhold:

Til § 3 bemærker PS at modellen er meget kompliceret.

Der er forståelse for modellens kompleksitet, og at flere eksempler kunne have medvirket til en bedre forståelse af modellen.

Kommentarerne til modellens kompleksitet er dog i stedet forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en omsætningsbaseret ressourceafgifts model, hvis kompleksitet anses for mindre.

Til § 4, stk. 2, bemærker PS, at det findes uklart om afgiften skal betales af hele prisen eller kun af den del som overstiger bundfradraget, som det fremgår af bemærkningerne.

Kommentaren er ikke længere relevant, idet 2-trins ressourceafgiftsmodellen er ændret til en omsætningsbaseret ressourceafgifts model.

Til § 4, stk. 3, bemærker PS, at det findes urimeligt, at afgiften udelukkende beregnes på baggrund af eksportprisen for produktionstrawlerne, idet det kan betyde, at afgifterne bliver fastsat på et forkert, højt niveau. PS foreslår, at man i stedet anvender den gennemsnitlige kilopris for lasten. Det samme gør sig gældende for stk. 4. Det bemærkes i øvrigt, at afgiften for industrirejer meget vel kan blive over 100 pct., idet grundafgift plus ressourceafgift kan overstige indhandlingsprisen.

2-trins ressourceafgiftsmodellen er ændret til en omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel, hvor afgiften svares som en procentdel af salgsprisen ved salg eller indhandling af den pågældende fiskeart. I den omsætningsbaserede model er afgiften på indhandling sat til et lavere niveau end afgiften på eksporten.

PS bemærker i øvrigt, at en kiloafgift kan resultere i, at afgiften for landingspligtige arter udgør langt over de 25 pct., der er indlagt som maksimum. Salgsprisen bør i givende fald

omregnes til levende vægt, så den afspejler den reelle pris per kilo kvote, som det er tilfældet med det nuværende system.

Der henvises til besvarelsen ovenfor.

Til § 4, stk. 5, bemærker PS, at der ønskes et regneeksempel på denne beregning med udgangspunkt i oplysningerne for 2016, således at det bliver muligt at vurdere konsekvenserne for afgiftssatserne i 2017.

Det har ikke været muligt, at udarbejde et eksempel på baggrund af oplysningerne for 2016, idet de nødvendige data ikke var tilgængelige på tidspunktet for forslagets udarbejdelse.

Til § 4, stk. 6 og 7 bemærker PS, at det findes uhensigtsmæssigt, at en så stor afgift beregnes på baggrund af uaktuelle tal. PS foreslår på den baggrund, at det nuværende system, hvor afgiften beregnes per kvartal, på baggrund af revisorattesterede indberetninger fra rederierne, bibeholdes.

Afgiften beregnes på grundlag af indberetninger fra rederierne for det havgående- samt kystnære fiskeri af rejer og hellefisk.

Til § 5, bemærker PS, at en fast afgift i et volatilt marked, som det pelagiske, er et problem, ligesom af afgiftssatserne findes for høje. Til § 5, stk. 2, bemærkes i øvrigt, at det bør fremgå af bestemmelsen, at bemandingsreglerne skal overholdes for at opnå en lempeligere afgift. Dog med mulighed for en bagatelgrænse.

Det er vanskeligt, at vurdere effekten af afgiftsniveauet på pelagiske arter, idet en del af fiskeriet foregår med udenlandske fartøjer, samt fartøjer som fisker efter forskellige arter. For at imødekomme kommentarer om at afgiftssatserne indenfor det pelagiske fiskeri er for høje, blev afgiften på makrel nedsat i foråret 2017, med Inatsisartutlov nr. 2 af 29. maj 2017 om ændring af Inatsisartutlov om afgift på hellefisk og på visse andre fiskearter. Afgiften på makrel udgør herefter 0 kr. og 40 øre for makrel opfisket ved brug af fartøjer med hjemsted i Grønland og 1 kr. for makrel opfisket ved brug af udenlandske fartøjer. Afgiftsniveauet findes herefter at ligge på et rimeligt niveau i forhold til de opfiskede mængder. Ved afskaffelse af brugerbetalingen i fiskeriet falder afgiften på det pelagiske fiskeri endvidere med 60 kr. pr. ton.

Til § 7, bemærker PS, at beskrivelsen 'afgift' bør anvendes i stedet for 'skat'. PS mener i øvrigt, at der bør indsættes en maksimumsgrænse i stk. 2, idet der er tale om store beløb, alternativt en renteberegning for den forsinkede periode.

Kommentaren er indarbejdet i forslaget ved at 'skat' er ændret til 'afgift' i bestemmelsens stk. 5.

Bestemmelsens stk. 8, som efter ændringer i forslaget nu fremgår af forslaget § 11, fastsætter, at såfremt angivelsen af afgiftsgrundlaget, herunder betaling af afgiften ikke sker rettidigt, skal der betales et gebyr på 2 procent af den afgift der skal indbetales for perioden.

PS opfordrer afslutningsvis til, at forslaget ikke fremlægges førend der har været en grundig konsultation med erhvervslivet og relevante parter, herunder om konkrete beregningseksempler, så alle kan gennemskue forslagets konsekvenser.

Arbejdet i arbejdsgruppen og der forudgående arbejde med ressourcerentemodellerne har pågået i næsten 2 år. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at udskyde vedtagelsen af afgiften yderligere. Naalakkersuisut har dog indvilget i at gå i dialog med erhvervet omkring ændring og justering af principperne i den fremlagte model.

KNAPK

KNAPK bemærker i deres høringssvar, at forslaget har været rundsendt til lokalafdelinger i intern høring, og at høringssvaret derfor udgør en samlet fremlæggelse af bemærkninger til forslaget.

KNAPK henviser i øvrigt til deres høringssvar til Departementet den 27. marts 2017.

KNAPK bemærker, at det aktuelle forslag til forskel fra det forslag som dannede baggrund for høringssvaret den 27. marts 2017 omfatter en ny 2-trins ressourceafgiftsmodel for det samlede fiskeri i Grønland.

Det forslag som har været fremsendt i høring er i overensstemmelse med den model som arbejdsgruppen anbefalede i deres redegørelse om ressourcerente i fiskeriet i Grønland som lå til grund for høringssvaret den 27. marts 2017.

KNAPK bemærker videre, at det, når det går godt for fiskeriet, kan være relevant at afgiftsbelægge de pågældende arter, omvendt er det efter KNAPKs vurdering ikke ansvarligt at indføre afgifter, hvis der ikke er overskud. KNAPK bemærker, at de flere gange i forbindelse med arbejdet med ressourceafgiften har bemærket det, hvorfor det er med forbavselse, at KNAPK erfarer, at der indføres en grundafgift, som skal udgøre en generel fiskeriafgift, uanset om der er overskud eller ej.

Uanset om der er overskud ved fiskeri eller ej, medfører fiskeriet betydelige udgifter for det offentlige i form af administration, kontrol og biologiske undersøgelser. Det findes rimeligt, at fiskeriet bidrager til dækning af disse udgifter for udnyttelse af samfundets fælles fiskeressource.

KNAPK bemærker, at indførelsen af afgiften på 5 pct. på kystnært hellefiskeri var til stor irritation for fiskerne i de tre nordlige forvaltningsområder, og at der derfor er udbredt tilfredshed med at afgiften ændres således, at den ikke skal bæres af disse alene.

KNAPK bemærker endvidere, at torsken har stor betydning for landets fiskere, og eksistens, og finder ikke at torsken, på trods af svagt stigende priser, kan bære en afgift.

2-trins ressourceafgiftsmodellen er ændret til en omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel, hvor afgiften svares som en procentdel af salgsprisen ved indhandling af den pågældende fiskeart. I den nye model svares alene en grundafgift på 5 øre pr. kg, hvis indhandlingsprisen for torsk er lavere end 8 kr. Hvis indhandlingsprisen overstiger 8 kr. fastsættes afgiften til 5 pct. af indhandlingsværdien. Det er vurderingen, at torskefiskeriet kan bære det afgiftsniveau som er foreslået i det omsætningsbaserede ressourceafgiftsniveau.

Til forslaget § 4, sk. 5, bemærker KNA PK, at bestemmelsens indhold om, at ”bundfradraget beregnes på baggrund ressourcerenten hos et gennemsnit af fartøjer i en given flådekomponent”, kan give en forskelsproblematik, idet indhandlingspriserne kan være meget forskellige alt afhængigt af hvor i landet der regnes, og om der er konkurrence eller monopol. Det er KNA PKs bekymring, at hvis der ikke tages højde herfor i forbindelse med beregningen af fradraget, vil afgiftsbyrden for en fisker fra et ikke-konkurrenceområde være væsentlig højere set i forhold til en fisker fra et konkurrenceområde.

2-trins ressourceafgiftsmodellen er ændret til en omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel, hvor afgiften svares som en procentdel af salgsprisen ved indhandling af den pågældende fiskeart. Ved at indføre en omsætningsbaseret model, vil afgiftsbyrden variere alt efter den opnåede indhandlingspris, uanset at afgiftsprocenten fastsættes ud fra en gennemsnitlig indhandlingspris.

KNAPK bemærker i øvrigt til forslaget, at det er magtpåliggende for erhvervsfiskerne, at indhandlende ikke-erhvervsfiskere, som modtager særkvoter i form af kvoter til torsk og hellefisk, også bliver afgiftsbelagt, således at afgiftspligten ikke alene skal svares af fuldtidsfiskerne.

Det er intentionen med forslaget, at alle som udnytter af Grønlands fælles naturgivne ressourcer skal bidrage til samfundet i form af ressourceafgifter.

KNAPK vil i den forbindelse have klarlagt, om afgiften er fradragsberettiget eller ej.

Naalakkersuisut bemærker, at afgifter på fisk, i lighed med øvrige omkostninger, kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

KNAPK bemærker endvidere i deres høringsvar, at alle kystnære fiskeri i dag skal lande deres fisk til landanlæg, hvilket efter KNAPKs vurdering betyder, at det er vanskeligt for fiskerne at udvikle og/eller øge værdien af fangsten. KNAPK henviser i den forbindelse til, at fiskerne ser det som en form for 'stavnsbinding'. KNAPK ønsker derfor, at der åbnes op for en diskussion om, hvorvidt det skal være vedvarende.

Forslaget fastsætter ikke bestemmelser om landingspligt eller lignende. Reglerne herom fastsættes i fiskerilovgivningen. En diskussion om landingspligt bør således tages i det rette forum.

KNAPK bemærker i øvrigt til fiskernes mulighed for at modtage hjælp fra myndighederne, at organisationen har erfaret, at fiskere bliver nægtet hjælp, med den begrundelse, at fiskerene er private næringsdrivende. KNAPK er enig i, at fiskeren juridisk set er en privat enhed, men KNAPK bemærker også, at fiskeren er en samfundsbidrager som ikke betaler en lavere indkomstskat end andre borgere. KNAPK henstiller derfor til at der sikres lige vilkår for alle.

Forslaget vedrører ikke fiskernes mulighed for, at modtage hjælp fra myndighederne. Regler herom fastsættes i sociallovgivningen. En henstilling om ændring af reglerne bør således fremlægges for de rette myndigheder.

I relation til bidragsemnet bemærker KNAPK i øvrigt, at det må være samfundets opgave at fjerne ubrugte garn fra havets bund. KNAPK foreslår i den forbindelse, at en del af fiskeriafgifterne øremærkes til det formål, og at det indsættes på finansloven.

Der er ikke kutyme her i landet, at afgifter øremærkes bestemte formål. Spørgsmålet må derudover tages op med Departementet for Fiskeri og Fangst samt evt. med Departementet for Natur og Miljø.

Afslutningsvis bemærker KNAPK, at flere af organisationens medlemmer har udtrykt holdning om, at beslutningen om nye afgifter er taget, og det uanset hvilke argumenter som fremkommer i forbindelse med høringen. Fiskerne er således generelt imod, at der indføres nye afgifter som forhindrer udvikling af erhvervet.

Lovgivning vedtages gennem flere behandlinger- og udvalgsbehandlinger i Inatsisartut. Lovgivningsproceduren skal sikre demokratiet og idealet om åbenhed i lovgivningsprocessen. Alle høringsvar vurderes og indarbejdes såfremt det findes relevant i det fremlagte forslag forinden fremsættelse for Inatsisartut. Naalakkersuisut må derfor på det kraftigste afvise påstanden om, at forslag om nye afgifter er fastsat på forhånd.

Qaasuitsup Kommunia

Qaasuitsup Kommunia bemærker i deres høringssvar, at en række begreber i forslagets grønlandske udgave ikke er i overensstemmelse med allerede godkendte definitioner i fiskerilovgivningen.

Begreberne er tilrettet i den grønlandske udgave af forslaget.

Grønlands Erhverv (GE)

GE bemærker i deres høringssvar, at de er uenige i den fremstilling i forslaget som efterlader en opfattelse af, at forslaget bygger på en enig indstilling fra arbejdsgruppen. Hvilket efter GE's opfattelse ikke er tilfældet. GE påpeger, at arbejdsgruppen har deltaget i møder med Departementet for Finanser om forberedelsen af redegørelsen om ressourcerenten i det grønlandske fiskeri og forslag til ressourcerentemodeller, men at deltagerne alene har været høringssparter medens Departementet har udarbejdet redegørelsen og fremlagt den for Naalakkersuisut. Det er således GE's opfattelse, at oplysningerne er ukorrekte og bør omformuleres.

Arbejdsgruppens opgave har været, at indhente oplysninger om forskellige teoretiske afgiftsmodeller, at drøfte fordele og ulemper ved modellerne, udarbejde konsekvensanalyser og til slut udarbejde en redegørelse med konkrete forslag til hensigtsmæssige fremtidige ressourcerentemodeller i fiskeriet. Arbejdet har været styret af Departementet for Finanser og Skatter som også har varetaget sekretariatsfunktionen.

Naalakkersuisut finder det beklageligt, at GE har haft opfattelsen af, alene at være høringsspart. Alle indvendinger og kommentarer til modellerne har været drøftet, og er tillige gengivet i rapporten.

GE bemærker i øvrigt, at det findes kritisabelt, at der, når der henvises til redegørelsen i de almindelige bemærkninger, ikke samtidig er oplyst omkring høringssparternes meget principielle indvendinger overfor både processen og redegørelsen. GE bemærker, at der især har været fremsat kritik overfor at de forskellige fiskeripolitiske initiativer, der bringes i spil, ikke har været koordineret og som konsekvens modarbejder hinanden.

Indvendinger både i forhold til processen og redegørelsen er gengivet i redegørelsen om ressourcerenten i det grønlandske fiskeri og forslag til ressourcerentemodeller.

Det falder udenfor forslaget at drøfte den egentlige fiskeripolitik.

GE bemærker i høringssvaret, at GE i sit seneste høringssvar af 27. marts 2017, har noteret, at daværende Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst i et § 37 spørgsmål oplyste følgende om Naalakkersuisuts fiskeripolitiske planer; At det er Naalakkersuisuts mål, at der kommer flere aktører ind i både det kystnære og havgående fiskeri, fordi der er tilstrækkelig kvoter til

rådighed, at Naalakkersuisut i 2017 vil reservere 10 % af de havgående kvoter på hellefisk, torsk og rødfisk til formålet, at der vil være et samfundsøkonomisk tab ved at fordele de havgående kvoter til flere aktører og dermed flere fartøjer, da den eksisterende havgående flåde antages at kunne udnytte alle de havgående kvoter, og fordi udgifterne til at udnytte kvoterne således bliver højere, når den eksisterende kapacitet ikke udnyttes fuldt ud, og at der vil komme flere tiltag, der sigter på at sprede kvoterne ud til flere aktører.

GE nu kan konstatere, at Naalakkersuisut i Departementet for Finanser og Skatter ønsker at finde den model for ressourcerenteafgift, der giver den højest mulige bæredygtige afgift i forhold til den aktuelle rentabilitet i fiskeriet, hvor den grundlæggende præmis for dette analysearbejde er, at høj effektivitet i fiskeriet giver grundlag for en højere afgift, at Naalakkersuisut i Departementet for Fiskeri og Fangst, samtidig og bevidst planlægger en forringelse af effektiviteten i fiskeriet og anerkender, at det vil indebære et samfundsøkonomisk tab, og dermed har udstukket to modsatrettede fiskeripolitiske retninger, trods gentagne opfordringer fra alle i erhvervet om at koordinere det fiskeripolitiske arbejde.

GE kan konstatere, at Naalakkersuisut ikke skaber gennemskuelige eller sikre rammebetingelser for Grønlands vigtigste erhverv, hvilket skaber nervøsitet blandt investorer, ejere, långiver og blandt alle andre erhverv i det grønlandske samfund, der er afhængige af succes i fiskeriet, hvilket igen skaber usikkerhed om den samlede beskæftigelseseffekt, eksportindtjeningen og indtægterne til de offentlige kasser.

Det falder udenfor forslaget, at drøfte den egentlige fiskeripolitik. Der er med de seneste ændringer af forslaget forsøgt at tage hensyn til rentabiliteten i fiskeriet.

GE påpeger, at den samlede omsætning i fiskerierhvervet i 2015 udgjorde 2,5 mia. kr. og at fiskerierhvervets direkte bidrag til det offentlige var 1,2 mia. kr.

GE påpeger hertil, at fiskeriet skaber så værdifulde positive ringvirkninger i hele samfundsøkonomien, at en usikker hånd i den fiskeripolitiske regulering på meget kort tid kan få katastrofale konsekvenser for samfundsøkonomien og for de mange mennesker i og omkring fiskeriet, hvilken var tilfældet sidste gang i slutningen af 80'erne, hvor landskassen var tæt på at gå konkurs. GE er helt uforstående overfor, at Naalakkersuisut med de modsatrettede udmeldinger i fiskeripolitikken, ikke anerkender de risici.

Der henvises til besvarelsen ovenfor.

I relation til den redegørelse som Departementet henviser til i forslaget, konkluderer GE, at Naalakkersuisut med sine seneste fiskeripolitiske udmelding om omfordeling af kvoter mv. fjerner grundlaget for redegørelsens analyse af rentabiliteten i fiskerierhvervet, og at der for at tage højde herfor bør arbejdes mod en mere simpel model med udgangspunkt i et bundfradrag baseret på omsætning, idet ressourcerenten først opstår, når de faste omkostninger er betalt.

GE påpeger, at en model hvor kiloprisen afgør ressourcerenteafgiftens størrelse, ikke er anvendelig, hvis kvotegrundlaget gøres usikkert og udhules.

2-trins modellen er ændret til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel. Der er med de seneste ændringer af forslaget forsøgt at tage hensyn til rentabiliteten i fiskeriet.

GE bemærker, at de deltagende organisationer i arbejdsgruppen i fællesskab, men uden resultat, har rettet henvendelse til Naalakkersuisut for at nå frem til en bedre koordination omkring fiskeripolitikken, men at Naalakkersuisut med det foreliggende forslag om en ny model for ressourcerenteafgift og den fortsatte uklarhed om Naalakkersuisuts varslede planer om tilbagetrækning efter GE's opfattelse, reelt har afvist at være i dialog med fiskerierhvervet. Hvilket bekymrer GE.

Teknisk vil nærværkede forslag kunne implementeres uafhængigt af ændringerne af fiskerilovgivningen. Ændringer af fiskerilovgivningen vil dog kunne få betydning for de økonomiske forudsætninger bag forslaget.

Såfremt forudsætningerne bag forslaget væsentligt forrykkes med en ændring af fiskerilovgivningen vil Naalakkersuisut i relevant omfang fremkomme med ændringer til forslaget.

GE opfordrer til, at der i et tværgående samarbejde med Selvstyret, kommunerne og fiskerierhvervet nedsættes en ny fiskerikommission, der på grundlag af et kommissorium, der har bred opbakning, udarbejdes en ny betænkning, til opdatering af fiskerikommissionens betænkning fra 2009, hvor der tages højde for involvering af relevant og tilstrækkelig ekspertbistand, der kan dokumentere de drifts- og samfundsøkonomiske effekter af givne fiskeripolitiske tiltag.

Det er GE's vurdering, at en kommission, i en situation som den foreliggende, hvor der skabes usikkerhed omkring fiskerierhvervets udvikling, vil kunne medvirke til at skabe større vished for at Naalakkersuisut ønsker en ordentlig politisk koordination og gennemskuelige og trygge rammebetingelser for erhvervet.

Spørgsmålet ses ikke direkte at vedrøre det fremsatte forslag. Spørgsmål vedrørende den kommende ændring af fiskerilovgivningen må løses i forbindelse med drøftelserne herom.

GE bemærker, at de støtter, at erhvervet skal betale en ressourcerenteafgift for adgangen til fiskeressourcerne, men at modellen bør være mere simpel, og frem for alt tage højde for, hvilke andre endnu ukendte fiskeripolitiske initiativer Naalakkersuisut tager. Det mener GE ikke er tilfældet med den foreslåede model.

Ved at ændre 2-trins modellen til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel er det forsøgt at imødekomme de usikkerheder som har været beskrevet om den tidligere model.

GE finder det uklart hvorledes afgiften konkret udmøntes, og finder det meget kritisabelt og betænkeligt, at indføre en model, der svarer til den model, der førte til fiskerierhvervets kollaps i slutningen af 80'erne, på grund af, at der ikke var sammenhæng mellem afgifternes størrelse og indtjeningen i erhvervet.

GE bemærker, at de principielt har støttet, at erhvervet skal betale til Selvstyrets udgifter til forvaltningen af erhvervet, men at forslaget efter GE's overbevisning åbner for et 'tag-selv-bord'. GE påpeger derfor, at det bør være mere gennemskueligt hvilke udgifter, der skal medtages, og forslaget bør ledsages af et oplæg til mere indflydelse på de organisationer, der påvirker de udgifter som erhvervet skal finansiere, herunder GFLK og Grønlands Naturinstitut.

Der henvises til besvarelsen ovenfor.

GE refererer i øvrigt til GE's bemærkninger til redegørelsen den 27. marts 2017, og som GE også ønsker at gøre gældende overfor det fremsendte forslag.

GE bemærker, at Naalakkersuisut med sine fiskeripolitiske udmeldinger om omfordeling af kvoter mv. fjerner grundlaget for redegørelsens analyse af rentabiliteten i fiskerierhvervet, og påpeger i forhold til det aktuelle forslag, at der mangler beregningseksempler på, hvorledes en omfordeling af kvoterne vil påvirke rentabiliteten i fiskeriet og dermed provenugrundlaget for en ny beregningsmodel.

GE påpeger i øvrigt, at der, for at tage højde for konsekvenserne af en omfordeling, bør arbejdes mod en mere simpel model med udgangspunkt i et bundfradrag baseret på omsætning, idet ressourcerenten først opstår, når de faste omkostninger er betalt. En model, hvor kiloprisen afgør ressourcerenteafgiftens størrelse, er ikke anvendelig, hvis kvotegrundlaget gøres usikkert og udhules.

2-trins modellen er ændret til mere simpel omsætningsbaseret model, og der er med de seneste ændringer af forslaget forsøgt at tage hensyn til rentabiliteten i fiskeriet.

GE bemærker i øvrigt til forslaget, at det ikke giver mening, at fastsætte afgiftssatsen kun én gang årligt og på grund af basispriser op til to år før afgiften skal betales, med henblik på de store og hyppige udsving i markedspriserne.

GE foreslår derfor, at man i stedet undersøger en model, hvor hvert skib sikres en minimumsomsætning baseret på en passende beregningsfrekvens af f.eks. 2. og 3.

kvartalspriser, hvorved man straks vil kunne se konsekvenserne af en ændring af kvotefordelingerne.

Der henvises til besvarelsen af Polar Seafood Greenland A/S om samme.

GE bemærker hertil i øvrigt, at afskrivning af kvoterne ikke skal indgå i beregningerne. GE bemærker, at kvoten har en værdi, og at det, hvis man ikke tillader forrentning af en kvote købt på kommercielle betingelser, for karakter af ekspropriation, at anvendelsen af gennemsnitsbetragtninger i analysen af spredningen i fartøjernes resultater rummer risici i vurderingen af økonomien, at en given regulering kan have en meget u hensigtsmæssig adfærdspåvirkende effekt, at beregningen af afkastkrav bør tage højde for større politiske risici ift. den fremtidige rentabilitet i fiskeriet i Grønland, og at GE endnu ikke har set noget afgørende argument for, at den nuværende model til beregning af ressourceafgiften er uegnet, hvorimod det fremlagte forslag komplicerer afgiftssystemet.

Ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere simpel omsætningsbaseret model, som tager udgangspunkt i den eksisterende rejeafgiftsmodel, er der forsøgt, at gøre op med den tidligere models uhensigtsmæssigheder.

GE har i øvrigt en række bemærkninger og spørgsmål i relation til de enkelte paragraffer, herunder til forslaget §§ 3 og 4, som vedrører ressourceafgiftsmodellen, herunder at modellen er kompliceret og svær at forstå foruden en række uhensigtsmæssigheder ved modellen.

Kommentarerne til modellens kompleksitet og uhensigtsmæssigheder i øvrigt er forsøgt imødegået ved at ændre 2-trins ressourceafgiftsmodellen til en mere simpel omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel.

Til forslaget § 5, som vedrører afgiften på det pelagiske fiskeri, bemærker GE, at en fast afgift i et stærkt svingende marked som det pelagiske, er et problem, ligesom at afgiftssatserne er sat for højt i forhold til fiskernes værdi.

Til § 5 stk. 2 bemærker GE i øvrigt, at det må være et krav, hvis man vil opnå en lempeligere afgift, at bemandingsreglerne efterleves, hvis ikke loven skal efterlade et stort hul.

Spørgsmål om bemandingsreglerne følger fiskerilovgivningen. Det er ved dette forslag lagt til grund, at de eksisterende bemandingsregler bibeholdes.

Til § 7 bemærker GE, at der i stedet for ordet 'skat' bør anvendes 'afgift', og henviser i øvrigt til, at der bør fsatsættes en maksimumsgrænse eller i stedet en renteberegning for den tid man er forsinket, idet der kan blive tale om meget store beløb.

Der henvises til besvarelsen af Polar Seafood Greenland A/S.

GE har afslutningsvis noteret sig, at forslaget har karakter af en bemyndigelseslov eller rammelov, som indeholder en hjemmel til, at fastsætte nærmere regler om administration, hvorimod forslagets væsentligste elementer er henlagt til Skattestyrelsen at beregne og offentliggøre på hjemmesiden.

Det er GE's opfattelse, at en sådan bemyndigelse er alt for vidtgående at hanlægge til en styrelse, da de nævnte beregninger og fastsættelser som minimum bør ske i en bekendtgørelse, som Naalakkersuisut skal tage stilling til, og som skal udsendes i høring på sædvanlig vis.

2-trins ressourceafgiftsmodellen er ændret til en mere simpel og gennemskuelig omsætningsbaseret model.

GE bemærker til slut, at afgiften på rejer, efter aftale mellem erhvervet og Naalakkersuisut, har været fastfrosset på et maksimum på 15 procent siden sidste afgiftsforhøjelse, og at en forhøjelse heraf vil være et brud på denne politiske aftale.

De forudsætninger som lå til grund, da Naalakkersuisut, efter dialog med erhvervet, i forbindelse med 2. behandlingen af Inatsisartutlov nr. 7 af 29. november 2013, om ændring af landstingslov om afgift på rejer, indgik et kompromis med erhvervet om at fastfryse rejeafgiften på 15 procent, har siden ændret sig, idet det lovforberedende arbejde omkring ressourcebeskatning i fiskeriet, som Naalakkersuisut på samme tid varslede, ville blive aktuelt, nu er igangsat.

Forslaget er et forsøg på at udarbejde en generel afgiftsmodel for hele fiskeriområdet, hvilket i praksis betyder, at det kan være nødvendigt at fravige tidligere indgåede kompromis, idet de ikke kan forventes at gælde, uanset om vilkårene ændres. I sidste ende, vil det alt andet lige være lovgivningsmagten som afgør hvad der skal gælde.

Forslaget har efter 1. høring gennemgået væsentlige ændringer, idet der af høringssvarene fremgik en væsentlig kritik af forslagets afgiftsmodel, hvilket har medført at den oprindelige 2-trins ressourceafgiftsmodel er ændret til en omsætningsbaseret ressourceafgiftsmodel.

Ændringerne har i perioden 31. juli 2017 til 1. august 2017 været til hastehøring hos: Grønlands Erhverv (GE), Polar Seafood Greenland A/S (PS) samt Departementet for Fiskeri og Fangst.

Der var ved udløbet af høringsfristen modtaget høringssvar fra Grønlands Erhverv (GE) og Polar Seafood Greenland A/S (PS)

Nedenfor er hovedpunkterne i høringsparternes bemærkninger gengivet med almindelig skrift, mens Naalakkersuisuts kommentarer er angivet med *kursiv*.

Polar Seafood Greenland A/S (PS)

PS bemærker indledningsvis i deres høringssvar, at rejeafgiften blev indført flere år før det anførte i bemærkningerne. PS forklarer, at rejeafgiften blev pålagt via en tekstanmærkning i Finansloven i 80'erne, hvilket efterfølgende blev lovfæstet i 1990. Samtidig blev afgiften fastsat som en procentvis afgift.

Kommentaren er indarbejdet i forslaget.

PS bemærker samtidig, at det der skete i slutningen af 80'erne var, at man med for høje afgifter og en uansvarlig fiskeripolitik fik smadret erhvervet, hvilket efter PS, mening er det som er ved at ske igen.

PS bemærker, at der med forslaget er tale om store afgiftsstigninger, specielt på hellefisk, hvor afgiften mere end fordobles. Det er PS overbevisning, at de projekter Naalakkersuisut har opstartet, sandsynligvis vil blive urentabelt, hvilket skyldes for høje afgifter og for lille kvotegrundlag.

PS bemærker, at slutningen i forslagets bemærkninger, hvoraf det fremgår, at det er forventningen, at det nye afgiftssystem kan bidrage til at øge rentabiliteten i flåden og dermed øge overskuddet hos det enkelte fartøj, er ukorrekt. PS forklarer, at man ikke kan trække 50 mio. kr. ud af erhvervet, og samtidig øge rentabiliteten. Det vil efter PS overbevisning alene være muligt, såfremt der indføres omsættelige kvoter på alle arter, således at erhvervet vil kunne tilpasse kapaciteten, og sikre den højest mulige ressourcerente.

Afgiftssystemet kan bidrage til at øge rentabiliteten, ved at skabe incitament til at indrette fiskeriet mere optimalt.

PS bemærker i øvrigt, at det anslåede provenu er meget lavere end de reelle tal, og erindrer i den forbindelse om, at Inatsisartut engang stoppede behandlingen af en rejeafgiftslov på grund af forkerte beregninger i Finansdepartementet. PS henviser til, at der udarbejdes reelle regnestykker, der er transparente, således at Naalakkersuisut ikke bliver beskyldt for at føre Inatsisartut bag lyset.

Det anslåede provenu er fastsat ud fra overvejelser og usikkerhed om prisniveau og fangstmængder i 2018.

PS udtrykker desuden utilfredshed med, at bundfradraget er udgået af det nuværende forslag. Det var efter PS mening, rimeligt, at man først betalte skibets drift, og derefter en ekstraskat i form af afgifter.

Bundfradraget er angivet som en minimumspris i forslaget. Hvis den gennemsnitlige pris er mindre end den fastsatte minimumspris, skal der alene betales en minimal grundafgift.

Til lovforslaget bemærker PS til bestemmelsen i § 6, stk. 2, at bestemmelsen ikke giver mening i forhold til at PS skal betale afgift i Grønland af salgsfragter, finansiering, forædling osv., hvilket vil stille PS ringere end konkurrenterne på markedet. Bestemmelsen findes tillige i strid med de transfer pricing regler som virksomheden internationalt skal overholde. Ifølge PS er § 6, stk. 2 overflødig, idet situationen er reguleret af § 4, stk. 3.

Bestemmelsen er udgået.

PS finder i øvrigt, at § 5 og § 7 komplicerer tingene og foreslår, at der betales en afgift hvis prisen er over 8 kr., i stedet for at gå flere kvartaler tilbage.

Naalakkersuisut finder ikke anledning til at ændre bestemmelserne.

PS indstiller afslutningsvis, at lovforslaget tages af programmet, da fiskeridepartementets bemærkninger med al tydelighed viser nødvendigheden af en koordinering af de to lovforslag. PS bemærker, at man ikke kan kræve højere afgifter samtidig med at man reducerer/fjerner indtægtsgrundlaget.

Forslaget vil blive fremsat på efterårssamlingen 2017. Såfremt forudsætningerne bag forslaget væsentligt forrykkes med en ændring af fiskerilovgivningen, vil Naalakkersuisut i relevant omfang fremkomme med ændringerne til forslaget.

Grønlands Erhverv (GE)

GE udtrykker indledningsvis i deres høringssvar utilfredshed med den korte høringsfrist. GE bemærker, at de også tidligere har udtrykt utilfredshed med at der gives stramme høringsfrister eller høringsfrister som pågår i ferieperioder.

På den baggrund ønsker GE, at alle høringssvar gøres tilgængelige for lovgivningsapparatet i den form, som de er afleveret, således at lovgiverne arbejder ud fra oplyst grundlag.

Alle høringssvar vil være tilgængelige på høringsportalen, ligesom at alle høringssvar vil blive medsendt forslaget, når det fremlægges for Inatsisartut.

GE bemærker, at GE er vidende om, at Departementet for Fiskeri og Fangst arbejder med at få lavet et forslag til en ny fiskerilov. GE påpeger, at afgiftslovgivningen og fiskerilovgivningen bør koordineres. GE bemærker endvidere at De er vidende om, at der er en intern høringsprocedure i gang i Selvstyret vedrørende udkast til ændringer af fiskeriloven, som efterfølgende skal sendes i offentlig høring.

Det falder udenfor forslaget at drøfte den egentlige fiskeripolitik. Såfremt forudsætningerne bag forslaget væsentligt forrykkes med en ændring af fiskerilovgivningen, vil Naalakkersuisut i relevant omfang fremkomme med ændringerne til forslaget.

GE bemærker, at såfremt lovforslaget gennemføres, som det er, bør det suppleres med yderligere belysning af følgerne af lovgivningen, også henset til, at der kommer en fiskerilov, som kan vælte alle foreløbige beregninger for arbejdet med ressourcerente for fiskeriet i Grønland.

GE bemærker hertil, at GE vil igangsætte et analysearbejde i samarbejde med medlemmerne for at belyse konsekvenserne yderligere.

Der henvises til besvarelsen ovenfor.

GE oplever, at fiskeripolitikken eller mangel på samme, viser at rentabiliteten konstant søges reduceret. Ge bemærker hertil, at nogle rederier oplever, at deres kvoter bliver taget væk og omfordelt mens Naalakkersuisut samtidig fastsætter afgifter som procenter af omsætningen. Det fører til, at det er svært at starte noget nyt. GE påpeger, at såfremt skibene ikke får kvoter nok til at operere hele året rundt, kan de ikke drive deres fiskeri rentabelt. Alle rederier er forskellige, hvorfor man ikke bør fokusere alene på nogle få etablerede og meget rentable skibe, når der skal udarbejdes en formular for alle. GE bemærker, at nogle rederier har en omsætning på 250 mio. kr. årligt, mens andre har 100 mio. kr. årligt. Der er i sådanne tilfælde ingen ressourcerente at betale.

Det falder udenfor forslaget at drøfte den egentlige fiskeripolitik. Såfremt forudsætningerne bag forslaget væsentligt forrykkes med en ændring af fiskerilovgivningen, vil Naalakkersuisut i relevant omfang fremkomme med ændringerne til forslaget.

GE bemærker at indhandlingspligten på torsk i forvejen udgør en ressourcerentebetaling, med tab til følge hos rederierne. Tilføjes en omsætningsbaseret afgift ovenpå indhandlingspligten, vil der være tale om dobbeltbeskatning af ressourcen, hvilket vil gøre det umuligt, at drive landbaseret bearbejdning via tilførsel fra havgående fartøjer. Det er en situation som GE mener, bør medgå i overvejelserne.

Naalakkersuisut har forsøgt, at tage højde for rederiernes indhandlingspligt ved at fastsætte en fast afgiftsprocent på 5 pct. for de mængder som indhandles.

GE bemærker til forslaget, at modellen er ændret, således at afgiften ikke længere beregnes som forskellen mellem salgspris og en basispris. Afgiften foreslås beregnet ligesom rejseafgiften i dag, af den fulde salgspris, når salgsprisen overstiger en mindstepris.

En sådan ordning vil efter GE's vurdering føre til, at afgiften på hellefisk vil stige til mere end det dobbelte af, hvad der kendes fra i dag, mens rejeafgiften vil stige med over 10 procent i forhold til i dag. På den baggrund synes et merprovenu på 50 mio. kr. til landskassen sat for lavt i forhold til GE's vurdering.

GE bemærker i øvrigt, at en forhøjelse af afgiften ikke vil bidrage til en øget rentabilitet, som nævnt i bemærkningerne til forslaget.

Afgiften på hellefisk som eksporteres, forventes at blive forhøjet med den nye ressourceafgiftsmodel. Der vil dog ikke være tale om en fordobling af afgiften. Afgiften på hellefisk som indhandles, forventes omvendt at blive sænket, medens afgiften på rejer forventes at blive på samme niveau som i dag. Det skyldes, at mens afgiftsloftet hæves, så hæves samtidig også minimumsprisen fra nuværende 9,60 kr. til 12,00 kr. med den nye ressourceafgiftsmodel.

Til forslaget bemærker GE, at § 6, stk. 2 i virkeligheden er overflødig, og ikke giver mening, idet § 4, stk. 3, tager højde for hensigten i de 2 formuleringer. I § 6, stk. 2 vil selskaberne blive opkrævet ressourcerente for omkostninger til blandt andet forædling, salg lagerbinding mv.

GE foreslår, at den maksimale afgiftsprocent reduceres, alternativt kan basisprisen fragå i afgiftsgrundlaget og at § 6, stk. 2 udgår.

Naalackersuisut finder ikke anledning til at reducere afgiftsprocenten, Naalackersuisut vil dog løbende følge udviklingen og økonomien indenfor fiskeriet og i relevant omfang fremkomme med ændringerne til afgiftsmodellen.

§ 6, stk. 2, er udgået.

Til bemærkningerne kan GE konstatere, at GE's høringssvar ikke synes at være medtaget i forslaget, selvom GE har afsendt høringssvaret rettidigt. Høringssvaret er blevet genfremsendt til Departementet, således at GE's bemærkninger kan indarbejdes i bemærkningerne til forslaget.

GE's høringssvar er af uforklarlige årsager ikke modtaget. De genfremsendte bemærkninger er indarbejdet i bemærkningerne til forslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

- Til stk. 1 og 2

Det foreslås, at virksomheder, herunder personer, selskaber, partrederier med flere, der har kvoter, licenser eller tilladelse udstedt af Naalakkersuisut, til fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium, på andre landes fiskeriterritorium eller i internationalt farvand, skal svare en afgift af fangsten. Med tilladelse menes eksempelvis erhvervsfangerlicens.

Afgiftspligten omfatter som udgangspunkt alt havgående – og kystnært fiskeri, herunder også fiskeri som Naalakkersuisut i medfør af en fiskeriaftale med et andet land har ret til at udstede, ved uddeling af kvoter eller licenser, og fiskerirettigheder tildelt grønlandske fartøjer i internationale farvande, i forbindelse med forvaltning af fælles kvoter og havområder, samt fiskeri som foretages ved olympisk fiskeri.

Bestemmelsen regulerer desuden tidspunktet for afgiftspligtens indtræden.

Afgiftspligten indtræder på fangsttidspunktet.

- Til stk. 3

Afgiftspligten omfatter ikke fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium som udføres i medfør af en international aftale, med eksempelvis den Europæiske Union (EU), idet en eventuel betaling fastsættes i aftalen. I det tilfælde, at grønlandske fartøjer indgår i et joint venture med EU virksomheder, som har fået tildelt kvoter i Grønland, og hvor de grønlandske fartøjer fisker EU kvote, bliver deres fangster ikke afgiftspligtige. I det tilfælde udenlandske fartøjer indgår i et joint venture med grønlandske virksomheder, fordi de fisker på grønlandsk licens eller kvote, er de også afgiftspligtige.

Til § 2

- Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer tidspunktet for afgiftens forfald til betaling.

Afgiften forfalder til betaling på det tidspunkt, hvor virksomheden eller personen udfører fangsten fra Grønland, overdrager fangsten til tredjemand eller indhandler fangsten til et indhandlings- eller produktionsanlæg, herunder et indhandlingsskib.

Det er således tidspunktet for udførslen fra Grønland, overdragelse til tredjemand eller indhandling til et indhandlingsanlæg som er afgørende for, til hvilken afgiftsperiode fangsten skal henføres.

Ved overdragelse forstås i denne sammenhæng, at ejendomsretten til fangsten overgår til en anden end den afgiftspligtige person eller virksomhed, eksempelvis kvoteejeren.

Ejendomsretten overgår typisk i forbindelse med salg. Andre former for ejendomsoverdragelser, f.eks. i form af gaver eller arv omfattes ligeledes af bestemmelsen.

Til § 3

- Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger hvilke havgående fiskearter der på nuværende tidspunkt er omfattet af afgiftspligten, og fastlægger desuden efter hvilke regler i loven afgiften skal bestemmes.

Afgiftspligten omfatter det havgående fiskeri efter rejer, hellefisk, torsk, krabber, kuller, sej, rødfisk og kammuslinger.

Afgiften svares i henhold til reglerne i lovens §§ 4-7.

- Til stk. 2

Bestemmelsen fastlægger hvilke kystnære fiskearter der på nuværende tidspunkt er omfattet af afgiftspligten, og fastlægger desuden efter hvilke regler i loven afgiften skal bestemmes.

Afgiftspligten omfatter det kystnære fiskeri efter rejer, hellefisk, torsk, krabber og stenbiderrogn.

Afgiften svares i henhold til reglerne i lovens §§ 4-7.

- Til stk. 3.

Bestemmelsen fastlægger hvilke pelagiske fiskearter der på nuværende tidspunkt er omfattet af afgift, og efter hvilke regler i loven afgiften skal bestemmes.

Afgiftspligten omfatter alt pelagisk fiskeri efter sild, lodde, makrel, blåhvilling og guldlaks.

Afgiften svares i henhold til reglerne i lovens § 8.

- Til stk. 4.

For andre fiskearter end de i stk. 1-3 nævnte udgør afgiften 0 kr. pr. kg.

Til § 4

- Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter afgiftsgrundlaget.

Der svares afgift på baggrund af salgsprisen for den pågældende mængde fisk, opdelt på fiskearter. Der er tale om den rene salgspris, som aftales mellem køber og sælger, uden reduktion for salgsomkostninger, fragt mv.

Til opgørelsen af salgsprisen tillægges eventuelle bonusser og andet vederlag per kilo tilknyttet udførslen eller indhandlingen (transporttilskud mv.)

- Til stk. 2

Det foreslås, at eksportører som ikke indregner omkostninger til transport fra Grønland til et bestemmelsessted udenfor Grønland skal forhøje salgsprisen med 1 kr. per kilo afgiftspligtig fangst.

- Til stk. 3

Hvis salgsprisen er fastsat på andre vilkår end hvad der gælder mellem uafhængige parter, kan skatteforvaltningen fastsætte salgsprisen til det som må antages at ville være opnåeligt, såfremt skatteforvaltningen vurderer, at den fastsatte salgspris ikke er et udtryk for den salgspris som kunne være opnået mellem uafhængige parter.

- Til stk. 4

Forsikrings – og erstatningssummer sidestilles med salgssummer.

Til § 5

- Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger, at der, når den gennemsnitlige salgspris per fiskeart, opgjort i det kvartal som ligger 2 kvartaler forud for det kvartal hvori udførslen eller overdragelsen finder sted, udgør under 12 kr. per kilo, skal svares en afgift på 20 øre per kilo for den del af fangsten, som overdrages til tredjemand eller udføres fra Grønland.

- Til stk. 2

Bestemmelsen fastlægger, at der, når den gennemsnitlige salgspris per fiskeart, opgjort i det kvartal som ligger 2 kvartaler forud for det kvartal hvori indhandlingen finder sted, udgør under 8 kr. per kilo, skal svares en afgift på 5 øre per kilo for den del af fangsten, som indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg.

Til § 6

- Til stk. 1

Ved overdragelse til tredjemand eller udførsel fra Grønland udgør afgiften 5 procent af salgsprisen, når den gennemsnitlige salgspris per fiskeart, i det kvartal som ligger to kvartaler forud for det kvartal hvori udførslen eller overdragelsen finder sted, udgjorde 12 kr. eller mere per kilo, jf. dog stk. 3.

- Til stk. 2

Udgør den gennemsnitlige salgspris per fiskeart, i det kvartal som ligger 2 kvartaler forud for det kvartal hvori udførslen eller overdragelsen finder sted 17 kr. per kilo, stiger afgiftsprocenten med 1 procentpoint for hver påbegyndt krone den gennemsnitlige salgspris per fiskeart overstiger 17 kr.

Udgør den gennemsnitlige salgspris for en given art eksempelvis 25 kr. per kilo, beregnes afgiftsprocenten til forskellen mellem den gennemsnitlige salgspris på 25 kr. per kilo og en pris på 17 kr. Afgiftsprocenten udgør således 13 procent.

Hvis den gennemsnitlige salgspris i eksemplet stiger med 50 øre, til 25 kr. og 50 øre per kilo, beregnes afgiftsprocenten til 14 procent.

- Til stk. 3.

Afgiftsprocenten kan ikke overstige 17 procent, hvilket svarer til en gennemsnitlig salgspris på 29 kr. per kilo.

- Til stk. 4.

De gennemsnitlige salgspriser, som anvendes til beregning af afgiftsprocenterne og de beregnede afgiftsprocenter, offentliggøres på Skattestyrelsens hjemmeside senest en uge inden det kvartal som afgiften vedrører.

Til § 7

- Til stk. 1

For den del af fangsten som indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg, herunder et indhandlingsskib, svares en fast afgift på 5 procent af prisen, når den gennemsnitlige pris per fiskeart i det kvartal, som ligger 2 kvartaler forud for det kvartal hvori indhandlingen finder sted udgjorde 8 kroner eller mere per kilo.

- Til stk. 2

Skatteforvaltningen offentliggør senest en uge før påbegyndelse af det kvartal, som afgiften vedrører, om der skal svares afgift.

Til § 8

- Til stk. 1

Det pelagiske fiskeri er ikke omfattet af ressourcerenteafgiftsmodellen i lovens §§ 4-7. I stedet videreføres den nugældende ressourceafgift for det pelagiske fiskeri.

Bestemmelsen fastsætter afgiften fordelt på fiskearter.

Udover de eksisterende afgifter på makrel, sild og lodde, afgiftsbelægges nu også blåhvilling og guldlaks.

Det foreslås, at virksomheder, herunder selskaber, partrederier med flere, samt personer der har licens eller kvoter til pelagisk fiskeri i Grønlands havområde, på andre landes fiskeriterritorium eller i internationalt farvand, skal svare afgift til Landskassen.

Afgiften er differentieret afhængig af, om fisken er opfanget ved brug af fartøj registreret med hjemsted i Grønland eller udlandet, herunder Danmark og Færøerne.

Et skib, som er registreret i udlandet, på Færøerne eller i Danmark, og som uden besætning, bortset fra fartøjets kaptajn eller maskinmester, eller dem begge, overtages til befragtning af et grønlandsk rederi (bareboat-charter), betragtes i denne sammenhæng som et grønlandsk skib. Det gælder dog kun hvis rederiet overholder Selvstyrets bekendtgørelse om bemanningen af grønlandske fiskefartøjer. Derimod betragtes et skib, som er registreret i udlandet, på Færøerne eller i Danmark, og som chartres til et grønlandsk rederi, ikke som et grønlandsk skib efter denne inatsisartutlov, såfremt eksempelvis styrmanden indchartres sammen med fartøjet.

- Til stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger, at fangsten opgøres i kg. levende vægt, svarende til den mængde, der er beregnet til kvotetræk af Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK). Mængden opgøres ens, uanset om fiskene er fanget med grønlandske- eller udenlandske fartøjer, og uanset om fiskene er opfisket i grønlandsk eller udenlandsk farvand.

- Til stk. 3.

Bestemmelsen omfatter alene aktie- eller anpartsselskaber og gælder således ikke for andre selskabsformer eller personer. Det er i den forbindelse lagt vægt på, at bestemmelsen skal gælde for de almindeligt anvendte og gennemprøvede selskabsformer.

Andre selskabsformer svarer afgift efter satserne for fartøjer registreret med hjemsted i Danmark, på Færøerne eller i udlandet.

Til § 9

Bestemmelsen angiver, at afgiftsperioden er kvartalet.

Oplysninger om priser i årets 1. kvartal danner baggrund for fastsættelsen af afgiftsprocenten i årets 3. kvartal, mens oplysninger fra årets 2. kvartal danner baggrund for fastsættelsen af afgiftsprocenten i årets 4. kvartal.

Til § 10

- Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger, hvem der hæfter for afgiften.

I alle tilfælde er det indehaveren af kvote- eller licensandelen som hæfter for afgiften.

- Til stk. 2

Hvis der er givet tilladelse til fiskeri uden udstedelse af licens eller tildeling af kvote hæfter den, der har udøvet fiskeriet for afgiften.

Til § 11

- Til stk. 1

Ved indhandling til et indhandlings- eller produktionsanlæg skal indhandlingsstedet indeholde afgiften i forbindelse med udbetalingen af vederlaget. Indeholdelsen foretages ved, at den indeholdelsespligtige beregner det beløb, der skal indeholdes, og tilbageholder beløbet i vederlaget.

- Til stk. 2

Som grundlag for opgørelsen af afgiften og afgiftsbetalingen skal afgiftspligtige virksomheder og personer føre et regnskab, som viser salg, udførsel mv.

- Til stk. 3

Bestemmelsen medfører, at den som undlader at indeholde afgift, eller indeholder med et for lavt beløb, hæfter umiddelbart for det manglende beløb, medmindre den indeholdelsespligtige godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed ved iagttagelse af lovens bestemmelser.

- Til stk. 4

Den som efter loven indeholder afgift, hæfter overfor skatteforvaltningen for betaling af det indeholdte beløb.

Til § 12

- Til stk. 1

Indeholdelsespligtige efter § 11, skal angive afgiftsgrundlaget til skatteforvaltningen senest den sidste hverdag i måneden efter afgiftsperiodens udløb, ligesom afgiften skal indbetales til skatteforvaltningen senest den sidste hverdag i måneden efter afgiftsperiodens udløb.

- Til stk. 2

Med henblik på skatteforvaltningens kontrol af de opgjorte afgifter, skal angivelsen være vedlagt en kopi af de fakturaer som danner grundlag for angivelsen.

- Til stk. 3

Undlader en afgiftspligtig at indsende angivelsen rettidigt, betales et gebyr på 2 procent af afgiften, dog mindst 500 kr.

- Til stk. 4

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler vedrørende administration af indeholdelsespligten, herunder regler om regnskabsførelse, indbetaling, redegørelse, angivelsens standart, form mv.

Til § 13

- Til stk. 1

Som grundlag for opgørelsen af afgiften og afgiftsbetalingen skal afgiftspligtige virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, føre et regnskab, som viser salg, udførsel mv.

- Til stk. 2

Afgiftspligtige virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, skal angive afgiftsgrundlaget, afgiften heraf samt indbetale afgiften til skatteforvaltningen senest den sidste hverdag i måneden, efter afgiftsperiodens udløb.

- Til stk. 3

Med henblik på skatteforvaltningens kontrol af de opgjorte afgifter, skal angivelsen vedlægges en kopi af de fakturaer mv. som danner grundlag for angivelsen.

- Til stk. 4

Undlader en afgiftspligtig at indsende angivelsen rettidigt, betales et gebyr på 2 procent af afgiften, dog mindst 500 kr.

Til § 14

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan pålægge en virksomhed, der ikke betaler rettidigt, at betale afgiften med en kortere frist, ligesom Naalakkersuisut kan stille krav om sikkerhed for afgiftens betaling.

Bestemmelsen er indsat med henblik på tilfælde, hvor en virksomhed af eksempelvis forsømmelighed eller på grund af økonomiske vanskeligheder ikke betaler afgiften rettidigt. Bestemmelsen gør det muligt at gribe ind i tilfælde, hvor der er risiko for opbygning af større restancer.

Til § 15

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler vedrørende administration af loven. Naalakkersuisut vil blandt andet kunne fastsætte regler om udveksling af oplysninger mellem myndigheder vedrørende meddelelse af kvoter og om elektronisk indberetning af angivelser.

Bestemmelsen giver endvidere Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om hvornår der foreligger indhandling i afgiftsmæssig henseende. Naalakkersuisut vil blandt andet kunne fastsætte regler om, at indhandling betinges af, at fisken forarbejdes i en nærmere fastsat grad.

Til § 16

Det foreslås, at Naalakkersuisut får adgang til helt eller delvist at fritage for afgift i forbindelse med forsøgsfiskeri. Bestemmelsen kan eksempelvis bringes i anvendelse i forbindelse med iværksættelse af forsøg med nye fangstredskaber eller lignende udviklingsorienterede skridt.

Bestemmelsen kan ikke danne hjemmel for at fritage for afgiften i forbindelse med generel dårlig økonomi i fiskeriet eller hos den enkelte virksomhed.

Til § 17

- Til stk. 1

Det foreslås, at der kan idømmes foranstaltninger i form af bøde for overtrædelse af § 1, stk.1, § 11, stk. 2, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1 eller 2, eller undladelse af at efterkomme et i medfør af § 14 udstedt påbud om anvendelse af en kortere betalingsfrist.

Vedrørende § 1, stk. 1, er det kriminaliserede forhold, hel eller delvis manglende indbetaling af afgiften. Forholdet skal være egnet til at medføre tab for landskassen.

Vedrørende § 11, stk. 2 samt § 13, stk. 1, er det kriminaliserede forhold undladelse af at føre regnskab som beskrevet i § 11, stk. 2 eller § 13, stk.1. Forholdet skal være egnet til at medføre tab for landskassen.

Vedrørende § 12, stk. 1 og § 13, stk. 2, er det kriminaliserede forhold manglende angivelse af oplysninger eller afgivelse af urigtige oplysninger, som beskrevet i bestemmelsen. Forholdet skal være egnet til at medføre tab for landskassen.

Vedrørende § 14, er det kriminaliserede forhold manglende efterlevelse af pålagt kortere betalingsfrist.

Den subjektive betingelse for at kunne ifalde kriminalretligt ansvar efter bestemmelsen er forsæt eller grov uagtsomhed.

- Til stk. 2

Det foreslås, at der kan fastsættes regler om idømmelse af bøder i forskrifter udstedt i medfør af loven.

- Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at fysiske såvel som juridiske personer kan ifalde kriminalretligt ansvar. Selskabers ansvar forudsætter, at der foreligger den fornødne forsætlige eller groft uagtsomme handling eller undladelse hos den eller de personer, der har ageret på selskabets vegne, selv om ansvaret ikke kan placeres hos en konkret person, blot det i tilstrækkelig grad antageliggøres, at 1 eller flere personer har ageret på selskabets vegne og begået gerningsindholdet.

- Til stk. 4

Endelig foreslås, at bøder for overtrædelse af loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven skal tilfalde landskassen.

Til § 18

Det foreslås, at en overtrædelsessag skal kunne afgøres administrativt, hvis den pågældende erkender overtrædelsen og bødens størrelse. Administrative bødeforlæg vil blive behandlet på samme måde som andre administrative bødeforlæg i skattelovgivningen i Grønland.

Til § 19

- Til stk.1

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2018 og at den får virkning for fisk der opfiskes, overdrages eller udføres den 1. januar 2018 eller senere.

- Til stk. 2

Samtidig med lovens ikrafttræden foreslås, at inatsisartutlov nr. 11 af 3. december 2012 om afgift på hellefisk og visse andre fiskearter, landstingslov nr. 20 af 25. oktober 1990 om afgift på rejer samt selvstyrets bekendtgørelse nr. 9 af 27. juni 2013 om brugerbetaling på fiskeriområdet, ophæves.

- Til stk. 3

Det foreslås, at afgiftsprocenten for 1. og 2. kvartal 2018 fastsættes på baggrund af oplysninger om gennemsnitlige kvartalspriser for eksport af hellefisk, torsk, rødfisk, kuller, sej, kammuslinger og krabber fra Danmarks statistiks udenrigshandelsstatistik.

For rejer dog på grundlag af prisoplysninger fra erhvervet som indberettes til Skattestyrelsen i dag, i henhold til Landstingslov nr. 20 af 25. oktober 1990 om afgift på rejer.

- Til stk. 4

For rejer opfisket af producerende trawlere i 2017 med henblik på salg og eksport i 2018, foreslås en overgangsordning, hvorefter der skal svares en afgift i henhold til de nugældende satser i henhold til langstingslov nr. 20 af 25. oktober 1990 om afgift på rejer.